

РЕШЕНИЕ

№ 8069

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **239** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на П. Ю. П., с адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.3, ап.9, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП № 3548/06.12.2023г., издадена от И. В. Н., мл.автоконтрольор в Отдел“ПП“ – СДВР.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се тя да бъде отменена.В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - И. В. Н., мл.автоконтрольор в Отдел“ПП“ – СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.12.2023 г., в 12.50 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], П. Ю. П. управлявал МПС „М. Конекто“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Столичен автотранспорт“ ЕАД, като срещу бл. 102 участвал в ПТП. На водача била извършена проверка за наркотични вещества с техническо средство АРПК 0016, проба № 229, като бил отчетен положителен резултат за

бензодиазепини. Бил издаден талон за медицинско изследване № 0151498 за ВМА. Съставен е АУАН серия ГА № 1167952/06.12.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН била издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП № 3548/06.12.2023г., издадена от И. В. Н., мл.автоконтрольор в Отдел“ПП“ – СДВР, с която на основание по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Други доказателства не са ангажирани от страните в процеса.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 25 от делото/, с която са определени да прилагат ПАМ по ЗДвП с мотивирана заповед полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП/ в приложимата му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на

чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да са налице кумулативно две предпоставки, а именно: лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило наркотици или техните аналози.

Съдът приема, че са били налице предпоставките за налагане на процесната ПАМ. Видно от приложения протокол за извършена проверка за употреба на наркотични вещества и техните аналози /лист 9 от делото/, при извършената проверка с техническо средство е била отчетена положителна проба – бензодиазепини. По делото няма данни лицето да е направило медицинското изследване, за което му е издаден талон.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че в процесната заповед не е посочено изрично какви наркотични вещества е употребил жалбоподателят. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, в административната преписка е приложен протокол от извършеното тестване с техническо средство, като в същия е посочено за какво вещество е отчетен положителен резултат.

Неотносимо е обстоятелството, че е налице разминаване между часа на съставения АУАН и посочения час за извършване на тестването с техническо средство. Това би имало значение при преценката на законосъобразността на издадено НП въз основа на съставения АУАН в административнонаказателното производство. Производството по издаване на ЗППАМ е административно по своя характер. За законосъобразността на издадената заповед е достатъчно да е съставен АУАН. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. От жалбоподателя не са ангажирани никакви доказателства, оборващи констатациите в АУАН и ЗПАМ.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата на П. П. е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение. С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски по делото, но тъй като такива не са претендирани, то и съдът не следва да се произнася по присъждането на същите.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Ю. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП № 3548/06.12.2023г., издадена от И. В. Н., мл.автоконтрольор в Отдел“ПП“ – СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: